

KAKO IZGLEDA POLICIJSKA DRŽAVA

**GUBITAK GRAĐANSKIH PRAVA KAO PRVA
POSLEDICA POGREŠNOG IZBORA**

IVAN PERNAR, 2014

UVOD

Nalazimo se na prekrenici, u nizu kratkih priča koje su ništa drugo nego opis stvarnosti u kojoj živimo pokušati ću prosječnom čovjeku objasniti kako izgleda policijska država.

Međutim, prije nego opišem policijsku državu, navesti ću **osnovne značajke slobodnog društva**:

a) policija istražuje ljude ukoliko postoji osnovana sumnja da se bave kriminalom ili su na neki drugi način u sukobu sa zakonom

b) policija ne uhićuje građane ako ne postoji razlog za to

c) policija ne zastrašuje one koji se ne slažu s vladinom politikom

d) policija postupuje u skladu s ustavom i zakonima

e) postoji trodioba vlasti

f) građani mogu slobodno politički djelovati

g) nema aktivne cenzure

Da bi još lakše razumjeli ovu problematiku navesti ću primjer promjene u pristupu FBI-a koja predstavlja prijelaz SAD-a iz slobodnog društva u policijsku državu:

Prema uputama za postupanje koje je izdao 1989., FBI je prvo morao prikupiti dokaze koji bi upućivali na neku vrstu kriminalne aktivnost prije nego bi mogao pokrenuti istragu protiv nekog.

Međutim, prema uputama za postupanje iz 2002., FBI može pokrenuti istragu protiv nekog (istraživati ga), bez da postoji ikakva sumnja ili dokazi koji bi upućivali na eventualne nezakonite aktivnosti istraživane osobe.

Dakle, prema priručniku iz 1989., savezna policija je smatrala nevinim svakoga za koga ne postoji osnovana sumnja ili dokaz da se bavi kriminalom.

Međutim, izmjenama iz 2002., svatko je postao sumnjiv i policija ga smatra potencijalnim kriminalcem dok se istragom ne dokaže njegova nevinost.

FBI sada može istraživati ljude i organizacije koje se "čine sumnjivima", zbog bilo kojeg razloga ili bez ikakvog razloga.

Zašto je takav pristup opasan?

Ako se odbaci **načelo nevinosti**, više nije potrebno sudski dokazati nečiju krivnju

da bi ga se zatvorilo ili ubilo.

Naknadno je došlo do izmjena zakona koji su dozvolili trajno lišavanje slobode za sumnjive osobe koje se sada mogu pritvoriti na neodređeno vrijeme bez prava na suđenje. Što u praksi znači da nevinna osoba (kojoj nije dokazana krivnja) može provesti cijeli život u zatvoru bez prava na suđenje!

I ne samo to, uredbom Baraka Obame dozvoljena su i vansudska smaknuća američkih državljana iako prethodno nisu bili osuđeni na smrtnu kaznu. Američki državljanin više nemaju pravo na brzo i pošteno suđenje, može ih se zatvoriti i likvidirati bez da im je prethodno utvrđena krivnja za ikakvo kazneno djelo.

Upravo iz tog razloga pišem ovu knjigu kako bi na vrijeme upozorio građane naše zemlje [na to] što ih čeka ako na izborima podrže stranke koje zagovaraju uspostavu policijske države.

KAKO JE SVE POČELO

Jedne večeri odlučio sam pješke umjesto tramvajem prijeći put od Trešnjevačkog placa do okretišta na Ljubljani, pred sam kraj puta ugledao sam sebi s lijeva policijsku maricu kako se kreće istom brzinom kao i ja, bilo mi je neobično da me prate i nastavio sam se kretati istom brzinom. Međutim, nakon par metara odlučio sam se zaustaviti da vidim što će marica napraviti. U tom trenutku – i marica se zaustavila. "Koji likovi", pomislio sam u sebi i nastavi se kretati prema naprijed.

Odjednom sam začuo povik "Stani!" i ugledao policijskog službenika kako mi se ubrzano približava. Stao sam.

"Molim vas osobnu", rekao je.

"Izvolite", rekao sam i pružio je.

"Kako se zovete?", upitao me potom.

"Piše na iskaznici gospodine", odgovorio sam.

Policijac je upisao moje podatke, krenuo provjeravati jesam li tražen i potom me upitao: "Kamo ste krenuli?"

"U doba komunizma ljude su ispitivali čime se bave, gdje su bili i kamo idu, međutim, sada živimo u slobodnoj državi, moj život vas se ne tiče", odgovorio sam.

To ga je na trenutak zbunilo, nakon što je dobio povratnu informaciju da nisam pod istragom, da za mnom nije raspisana potjera i da nemam kaznenih dijela u evidenciji upitao me: "Što imate u torbi".

"Ništa što ne bi smio imati", odgovorio sam.

"U blizini je bila provala i sumnjivac liči na vas", potom je uzvratio.

"Liči na mene, po čemu?!", upitao sam ga.

Policajac je pogledao prema dolje, potom u mene i neuvjerljivo rekao: "Imao je bijele tenisice, hoćete li mi ju pokazati".

"Ne gospodine, jer nemate nalog", opet sam odgovorio.

"Ne treba nam nalog za to, dajte mi ju", ponovio je ozbiljnim glasom.

"Ne želim vam dati svoju torbu na uvid bez sudskog naloga", hladno sam odgovorio.

"Tada ću vas uhititi", rekao je službenik.

"Slobodno gospodine, ali vam svoju torbu nemam namjeru dati", ponovio sam.

U tom trenutku policajac mi kaže: "Uhićeni ste" i otvara vanjska vrata od marice, kaže mi da stavim ruke na rešetke, ja to učinim, potom me pretrese, otvori praznu torbu i kaže "Možete ići".

Sve do tog iskustva vjerovao sam u status quo, znao sam da su na vlasti demokratske marionete u službi banaka, da klizimo ka policijskoj državi, bio sam čak i ljut na sustav, ali nisam ništa poduzimao.

U tom trenutku napravio sam "klik" u glavi i odlučio izazvati status quo.

Znao sam da nisam jedini kojeg tlače, napisao sam status na facebooku "tko želi sa mnom na Markov trg, idem danas u 1 (13h) tamo". Odazvalo se još dvoje ljudi. Tako je počelo ono što će javnost uskoro prozvati facebook revolucijom, a mene pretvoriti u javnu osobu.

PRAVO KOJE U BITI NE POSTOJI

Iako u teoriji svatko ima pravo na miran prosvjed u skladu sa Zakonom, HDZ je zabranio prosvjede na Markovom trgu kako bi se riješio ljudi nezadovoljnih svojom politikom.

Samim time, bilo mi je jasno gdje treba prosvjedovati da bi izazvao sustav. Međutim, ubrzo su se zaredala uhićenja, optužba je bila da sam vodio neprijavljen prosvjed na Markovom trgu.

Na upit sucu: "Kako sam ga mogao prijaviti ako je tamo zabranjeno prosvjedovati?", dobio sam odgovor da to "nije bitno" i pritom mi je izrečena mjera zabrane kretanja užim centrom Zagreba (Trg bana Jelačića, Markov Trg, Radićeva, Mesnička, Basaričekova i još neke manje ulice oko Markovog trga). **[napomena]**

Tim činom, nije mi oduzeto samo pravo na miran prosvjed, već i sloboda kretanja užim centrom. Time je sustav pokazao da nije demokratski, odnosno da se dozvola za prosvjed na ključnom mjestu ne može dobiti, a tko usprkos tome prosvjeduje izgubiti će osnovno ljudsko pravo – ono na slobodu kretanja.

Naknadno će SDP otvoriti to pitanje u sklopu predizborne kampanje za parlamentarne izbore i nakon dobivenih izbora dozvoliti prosvjede na Markovom trgu. Svojim činom nelegalnog prosvjeda pokrenuo sam tu temu kao političko pitanje i neizravno otvorio Markov trg svim ostalim prosvjednicima.

To je ujedno bio moj prvi "uspjeh" u borbi protiv policijske države. Inače, svaka vrsta prosvjeda za koju imate dozvolu od države unaprijed je osuđena na neuspjeh jer vam država nikada neće dozvoliti onu vrstu prosvjeda koja je opasna za sustav.

LAŽNA PREKRŠAJNA PRIJAVA

Zastrašuje li policija one koji se ne slažu s Vladinom politikom? Odgovor na to pitanje dobio sam prilikom davanja [intervjua novinarima Slovenske televizije](#), u kojem sam među ostalim rekao: "Cijeli narod je protiv ove vlasti, HDZ trenutno podupire samo 6% građana, a i ti koji ga podupiru to iz interesnih razloga rade, a ne zato jer vjeruju da oni vode zemlju u pravom smjeru. [...] Tražimo ne samo puku smjenu vlasti, odnosno promjenu vladajućih partija, nego tražimo promjenu sustava, želimo ekspanzivnu monetarnu politiku s nižim poreznim i kamatnim stopama."

Nakon tog intervjuja prilaze mi dva policajca i uhićuju me pod optužbom da sam prekršio mjeru zabrane kretanja, ali dižu protiv mene i lažnu prekršajnu prijavu da sam vodio neprijavljeni prosvjed na Markovom trgu iako je jasno kao dan da se nije radilo o nikakvom prosvjedu nego običnom intervjuu.

Usprkos tome što je optužba očito lažna i napravljena s ciljem da me se kazni za prozivanje korumpirane vlasti (HDZ će sud naknadno proglasiti kriminalnom organizacijom), ja završavam u pritvoru iz kojeg nakon oslobađajuće presude izlazim tek sutra ujutro. **Samim time, jasno je da je prijava dana po političkoj direktivi kako bi se meni uskratilo pravo na političko djelovanje u ključnom trenutku, odnosno kako bi me se maknulo s ulice i na taj način ušutkalo.**

[**napomena**] Zanimljivost je i da policija u svom zahtjevu da se meni ograniči kretanje nije tražila zabranu kretanja Trgom bana Jelačića, ali je tijekom suđenja sucu zazvonio mobitel, i nakon što je preknuo razgovor, sudac je donio odluku u kojoj se meni zabranjuje kretanje svuda di je policija tražila **i Trgu bana Jelačića**. Čime je povrjeđena sudska praksa da se ne prekoračuje optužba. Npr., ako vi tužite nekoga da vam je nanio duševne boli i tražite od njega 50.000 kuna, sud vam neće dodjeliti 100.000 kuna, dodjelit će vam 50.000 kuna ili manje.

Dizanje lažne prekršajne prijave i prekoračenje optužbe od strane suda, dokaz je da ne postoji trodioba vlasti, budući politika utječe na odluke suda i policije.

To će se kasnije pokazati i na suđenju "huliganima iz Radićeve", naime iako svi prosvjednici iz Radićeve nisu bacali kamenje na policiju svi su na političkom suđenju bili proglašeni krivima. Policija je taj prosvjed "razbila" neselektivnim uhićenjem velike grupe prosvjednika koji su svi redom završili u višemjesečnom pritvoru.

Iako protiv većine njih nije bilo dokaza, sud im je svima odredio pritvor i sve ih proglasio krivima. Tko god je prethodno bio osuđivan dobio je bezuvjetnu kaznu zatvora, a svi ostali uvjetnu.

Odluka suda da se na više mjeseci pritvori tako veliku grupu ljudi i da ih se kolektivno proglasi krivima bez dokaza nezabilježena je u sudskoj praksi i također potvrđuje tezu u nepostojanju trodiobe vlasti.

ZLOUPORABA ZAKONA O OSOBNOJ ISKAZNICI

Iako Zakon o osobnoj iskaznici postoji zato da bi regulirao način na koji se utvrđuje identitet, u praksi se koristi za zlostavljanje ljudi bez valjanog razloga.

Npr. jednom prilikom sam šetao Preradovićevom ulicom i naletio na ophodnju koja me zaustavila i zatražila osobnu iskaznicu. Igrom slučaja taj put nisam imao osobnu kod sebe iako uvijek pazim na to.

Umjesto da mi izdaju prekršajni nalog i kazne me sa 100 kuna zbog neposjedovanja osobne iskaznice, ophodnja je pozvala maricu, a marica me odvela u policijsku postaju gdje sam proveo idućih 6 sati na obradi. U stvari se radilo o pranju mozga jer im je moj identitet bio poznat od samog početka. Sukladno tome, privođenje u postaju je bilo učinjeno s ciljem političke represije, a ne utvrđivanja identiteta.

Da bi se spriječile takve zlouporabe Zakon o osobnoj iskaznici treba izmjeniti na način da se osobna ne mora nositi unutar mjesta prebivališa, te da se eventualno utvrđivanje identiteta mora provesti na licu mjesta, tek kada je to nemoguće treba ići na obradu u postaju jer trenutni zakon svake godine rezultira tisućama bez razloga privedenih ljudi.

To pogotovo važi za male sredine gdje policija u stvari poznaje građane koji tamo žive i bez da im oni daju osobnu iskaznicu, ali u slučaju da im žele napakostiti, a nemaju valjane pravne osnove, samo ga zatraže osobnu, ako građanin kojim slučajem nema osobnu pri ruci ni kriv ni dužan će završiti na višesatnoj obradi u policiji.

Dakle, problem leži u tome što se Zakon o osobnoj iskaznici ne koristi za utvrđivanje identiteta, već za druge stvari. Policija to isto zna, ali građani koji se nađu u takvom problemu gledaju na to kao osoban problem, a ne dio sistavne zlouporabe koju treba zaustaviti.

NEZAKONITO UHIĆENJE S CILJEM CENZURE

Najočitiji takav slučaj onaj je Ivana Sinčića, našeg kolege iz Živog zida. Naime, prilikom deložacije samohrane majke troje djece Marijane Fel, policija je satima ranije opkolila kuću i zabranila pristup svim medijima, jedina kamera koja je bila prisutna na samoj deložaciji bila je naša.

Kako bi onemogućio javnost da vidi nasilnu deložaciju, policijski zapovjednik daje nezakonitu zapovjed da se naš kolega s kamerom uhiti iako se nalazio na susjednoj parceli (koja nije predmet ovrhe) i nije ni na kakav način istu ometao.

Postoji čak i [snimka cijelog događaja](#) iz koje je jasno kao dan da je uhićenje bilo s ciljem cenzure i nezakonito!

Na taj način, **Sinčić je završio u policijskoj obradi i dobio lažnu prekršajnu prijavu iako nema sumnje da je počinio ikakv prekršaj**. Zapazite, mi ne tražimo da HRT emitira tu snimku, samo priliku da ju snimimo i objavimo na youtube-u. Dakle, razumijemo pasivnu cenzuru (to da HRT neće objaviti tu snimku), ali praksa aktivne cenzure izvan je svake pameti i još jedan od dokaza da živimo u policijskoj državi.

Da stvar bude gora, nakon što su uhapsili Sinčića, zapovjednik daje novu direktivu – da se dvije policajke postave ispred našeg laptopa kako bi spriječio livestream deložacije, srećom [i taj čin policijske cenzure imamo snimljen kao dokaz](#).

Naravno, **policijski zapovjednik nikad nije kažnjen za taj čin što znači da je zabrana pristupa medijima, naknadna cenzura i nezakonito uhićenje s lažnom prekršajnom prijavom bilo napravljeno po političkoj direktivi s vrha**.

Dakle, ne samo da nema trodiobe vlasti, nego se i zakoni svjesno i namjerno krše kako bi se od javnosti sakrilo ono što se događa iako 38. članak Ustava RH kaže da se zabranjuje cenzura i jamči sloboda medija.

Napomene radi, osnovno obilježje diktature je da ne postoji pravna država, tj. da policija ne postupa po zakonu, nego političkoj direktivi čime policija gubi svoju ulogu zaštitnog mehanizma u službi građana i pretvara se u polugu sustava koji ih tlači.

ZAŠTO SUSTAV TO RADI?

Kada bi živjeli u demokraciji, a ne diktaturi čiju vlast na životu održava represivni aparat sustav ne bi morao vršiti političku represiju nad svojim neistomišljenicima, budući demokracija prihvaća i pravo na drugačije mišljenje.

Kada bi živjeli u demokraciji policija ne bi otvoreno kršila zakon i provodila cenzuru jer bi njena vlast proizlazila iz naroda. Međutim, budući političari na vlasti znaju da su ih u poziciju prividne moći postavili bankari i da bi im narod na izborima okrenuo leđa kada bi shvatio što se događa oni moraju na svaki mogući način slomiti opoziciju koja postoji, a Živi zid jedina je opozicija tom nehumanom sustavu koji je baziran na najokrutnijoj zavjeri – privatizaciji novca od strane privatnih banaka, otuđenju monetarnog suvereniteta naše države, porobljavanja naše države putem kredita i na kraju potpunog razvlaštenja države i građana od imovine, što na kraju nužno dovodi do deložacija. Upravo iz tog razloga sustav ne bira sredstva kako bi spriječio naše djelovanje i onemogućio javnost od toga da sazna za nas.

To je srž cijele priče! Nisam ja proglašen luđakom zato jer sam lud, nego zato jer sam izazvao sustav za kojeg svi oni rade i budući nemaju razumskih argumenata da pobiju to što iznosim koriste "alternativne metode" od kojih su policijska represija i javno blaćenje od strane njihovih medija samo dio široke lepeze upotrebijene protiv mene osobno, ali i našeg naroda općenito.

Kako ne bi imali dvojbe oko toga da li banke vladaju državom, da bi shvatili točan način na koji to rade i na koji su nas način političari u saboru izdali molim vas "na koljenima" da pročitate knjige moje [Kako je nastao novac](#) i [Mehanika novca](#), kada ih pročitate sve će vam se posložiti i shvatit ćete da se protiv našeg naroda vodi prikriveni ekonomski rat čija će konačna posljedica biti naš nestanak s ovih prostora.

ZAŠTO JE ZAKON O OSOBNOJ ISKAZNICI TAKO RIGIDAN?

Uhićenje Antuna Žeravice iz Dubrovnika zbog ne posjedovanja osobne iskaznice, odnosno opetovano špricanje suzavca u njegove oči i posljedično spaljivanje njegovih rožnica čin je nasilja najgore vrste.

Prije svega, sama ideja o privođenju u postaju čovjeka koji nije nikome napravio nikakvo zlo ili štetu, suluda je sama po sebi.

Zašto su se policajci namjerali na Žeravicu, a ne političare i bankare koji uništavaju našu zemlju?

Ne zato jer im je stalo do borbe protiv kriminala ili zato jer su htjeli utvrditi njegov identitet, nego zato da bi se u populaciju utjerao strah, cilj je izazvati kod građana slijepu poslušnost zato jer građani koji misle svojom glavom predstavljaju najveću moguću prijetnju sustavu koji nas tlači.

Kada bi zakon rekao da se u policiju ne mogu privoditi ljudi za koje ne postoji osnovana sumnja da se bave kriminalom ili postoje dokazi protiv njih, tj. da se identitet utvrđuje na licu mjesta, a ne u policijoj postaji, policija bi se morala baviti stvarnim kriminalom i stvarnim kriminalcima, a to im ne pada napamet jer je sustav kojeg štite sam po sebi kriminalan.

ŠTO NAM JE ČINITI?

Objasnio sam u priručniku "[Kako pružiti otpor policiji u službi marionetske vlade](#)" da imamo samo jedan način da potkopamo kreditni sustav i njegove marionete, a to je da stanemo u Živi zid i glasamo za Živi zid kad dođu izbori. Znam da vam ovo s izlaskom na izbore zvuči nategnuto i kao neka vrsta samopromocije i političke propagande, ali kada pročitate knjige koje sam maloprije spomenuo (Kako je nastao novac i Mehanika novca), shvatit ćete cijelu priču i puzzle u mozaiku će vam se posložiti.

Nemamo puno vremena, osvjestite se i osvjestite ljude oko sebe, stanite uz nas i budite dio otpora!

... i da... živimo u policijskoj državi...

U Cavtatu
11.8.2014.